

Jaroslav Johec (*1946)

Otec pana Jaroslava Johece Josef se narodil v roce 1916 v německém Haidmühle. Maminka Aneta Irena Apicelová se narodila v roce 1913 v Londýně. Otcí pana Johece bylo 23 let, když začala druhá světová válka. Utekl do Francie, kde se přihlásil do francouzské armády. Po pádu francouzské armády a po její přeměně v legii se jako legionář dostal do severní Afriky. Dostal se do Tobruku a El Alameinu. Z Afriky se dostal do Skotska, kde byl přidělen do posádky bombardéru jako zadní střelec. Byl zasažen protiletadlovou střelou a od letectva musel odejít. Po té pracoval u domobrany a organizoval ukrývání obyvatel Londýna do krytů, které byly vytvořeny mimo jiné v Londýnském metru. V krytu také poznal svou ženu a matku pana Johece. V roce 1943 se jim narodil jejich první syn a bratr pana Johece André. Ten v současnosti žije v Dubí.



Po válce se rodina pana Johece vrátila do Čech. Zastavili se v Belgii, kde měl být zbytek jejich rodiny (rodiče). Ti se však mezi tím vrátili do Čech, kam je rodina pana Johece následovala. Dramatická byla jejich cesta přes rozbombardovaná města Evropy. Přes Frankfurt, přes Drážďany. Přes Děčín se dostali do Teplic, kde na ně již čekala rodina. Po návratu bydleli v Probošově u Teplic.

Z počátku se rodině pana Johece žilo v Československu poměrně dobře. V roce 1946 se jim narodil syn Jaroslav (pamětník, se kterým jsme dělali rozhovor). Otec v té době pracoval jako osobní řidič v rudných dolech. Po nástupu komunistů k moci v roce 1948 se situace výrazně změnila. Účast otce pana Johece v západním odboji vyvolávala nevoli komunistického režimu. Po opakovaných fyzických napadeních byl několikrát hospitalizován. V roce 1950 byl odsouzen a na dva roky uvězněn v Jáchymově. Ve vězení pracoval jako elektrikář. Po návratu z vězení již svou původní práci nezískal. Jeho další profese byly podmíněny vstupem do KSČ. Protože měl otec pana Johece rodinu a musel myslet na péči o děti tak i přes silnou počáteční nevoli nakonec podlehl a kandidátku podepsal. Zemřel v roce 1988 a změny režimu a omluvy za prožité bezpráví se nedočkal.

Maminka pana Johece si na Československo nikdy nezvykla, měla ráda život ve velkoměstě (v Londýně) a octla se v maloměstském až vesnickém prostředí. Práci ve firmičce vyrábějící a opravující deštníky nahradila práce pro lesní správu a později práce v Severočeských papírnách. Česky se nikdy pořádně nenaučila. Důsledkem bylo mimo jiné i to, že ji na Národním výboru šidili při vydávání potravinových lístků. Pomáhali jí sousedky, často také cizinky. Především neodsunuté Němky. Chtěla umřít doma v Anglii. Toto přání se jí však nevyplnilo. V padesátých letech ji úřady znemožnily odjezdy na rodinné pohřby. V 60. letech měla možnost vycestovat, ale bez rodiny. Za tou se vrátila do komunistického Československa. V první polovině 70. let trpěla silnými psychickými problémy. Brala silná antidepresiva a dvakrát se pokusila o sebevraždu. Nakonec byla hospitalizována v léčebně v Beřkovicích. Tam také v roce 1974 zemřela.

Jaroslav Johec vyrůstal v Bystřici u Teplic. Sousedy Johecových byli hlavně neodsunutí Němci, Francouzi a Rakušané. Doma mluvil většinou Anglicky a Německy, a když nastupoval do školy, téměř neuměl česky. Nakonec se vyučil jako strojní zámečnick. V devatenácti šel na vojnu. Když slavil své 22. narozeniny (narodil se 21. srpna 1946) setkal se v Novosedlicích s invazními vojsky Varšavské smlouvy. Poté se podílel na drobné záškodnické činnosti. Přemalovával nápisy a obracel dopravní cedule a podílel se tak na matení invazních vojsk.

Mezi koníčky pana Johece patřila hudba. Hrál na kytaru v kapelách i po v hospodách, vyrostl na Beatles. Hrál kopianou za Teplický dorost a chodil rád na čaje. Vysvětluje, že to byla taková obdoba dnešních tanečních zábav (diskoték).

Jaroslav Johec prošel více profesemi, jezdil u ČSAD, chtěl jezdit kamionem, ale to mu komunisté neumožnili. Nakonec skončil na šachtě. Díky tomu má dnes docela dobrý duchod. Členem KSČ se nikdy nestal. V roce 1989 se účastnil protikomunistických demonstrací, které donutily komunisty vzdát se moci. Po roce 1989 sedm let pracoval v Německu.

Jaroslav Johec dodnes žije v Novosedlicích.

Zpracovala Sára Alimi
Konzultoval Martin Hon